

Interview met Dicky Nieuwenhuis over Bollengrond

Bollengrond is je debuut, waarom wilde je dit boek schrijven?

Het verhaal ging me achtervolgen. Ik probeerde het weg te duwen, maar het liet me niet meer los.

Je hebt research gedaan, gesprekken gevoerd, brieven bestudeerd. Hoe was het om te duiken in een familiedrama?

Dat was heftig en prachtig tegelijk. Heftig, omdat ik in de pijn dook van mijn familie, en voelde hoezeer het ook mij geraakt had. En prachtig. Ik doorbrak het zwijgen, waarmee er ruimte en vrijheid in mijn leven kwam.

Heb je ook wel eens gedacht, ik doe het niet, ik stop ermee?

Er zijn periodes geweest dat ik van deze vragen wakker lag. Mag ik dit verhaal vertellen? Is zwijgen misschien toch beter dan spreken? Dan sloeg de angst me om het hart als ik dacht aan de gevolgen voor mijn familie. Maar zodra ik mijn laptop opende, en in het verhaal dook, verdwenen deze vragen. In het schrijven zelf heb ik deze angst nooit ervaren.

Wat heeft het schrijven van dit verhaal met jouzelf gedaan?

Toen ik de vrijheid proefde van fictie, was ik verkocht. Meester zijn van je eigen verhaal, dat was een fantastische ervaring, het werkte verslavend voor mij. Ik heb een nieuwe dimensie in mijn leven ontdekt, waarin ik volledig vrij kan zijn. Naast de geboorte van mijn kinderen is dit het mooiste dat mij is overkomen.

Hoe moeilijk was het schrijven van dit verhaal?

Het schrijven was een feest! Tot het einde toe genoot ik ervan. Ik heb vaak gelachen om mijn eigen verhalen en soms traantje weggepinkt. Ik mis het schrijven enorm nu Bollengrond voltooid is.

Welke thema's heb je in Bollengrond willen neerleggen?

Mijn boek gaat over loyaliteit, zwijgen en spreken. Maar ook over verhalen waarin je kunt schuilen, maar die je ook het zicht op de werkelijkheid kunnen ontnemen. Voor mij gaat Bollengrond ten diepste over het verlangen naar verbinding.

Schaamte speelt een grote rol in het boek. Waarom fascineert dat je? Is schaamte ook niet gewoon iets menselijks?

Ik ben opgegroeid ben tussen mensen die zichzelf vanuit schaamte verstopten. Daardoor kon ik als kind geen echt contact maken met hen, terwijl ik er zo naar verlangde. Hier komt mijn verlangen naar openheid vandaan.

Wat hoop je dat de lezer voelt als hij de laatste bladzijde heeft gelezen?

Ik hoop dat de lezer vooral de liefde voelt waarmee ik alle hoofdrolspelers in de ontwrichte familie heb beschreven.

